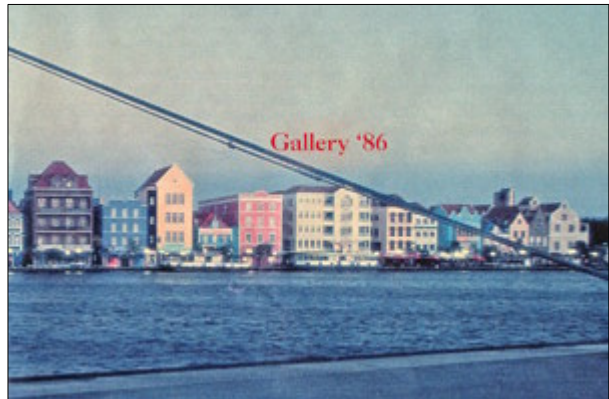

Vrouw centraal in Kara di Muhé

Anna Reinders

Het is de derde keer dat Anna Reinders op Curaçao in Gallery 86 exposeert. Eerdere exposities, in 1990 en 1994 werden geopend door haar broer Alex Reinders. Die is nu niet meegekomen. Anna heeft hem ook niet meer nodig. Ze staat veel steviger op haar benen nu, althans wat haar tekeningen, betreft. Haar lijnen, bewegend en zoekend, hebben een duidelijk doel voor ogen. Haar werk is ook omvangrijker geworden. Er zijn ook nu kleine schilderijtjes, maar de meeste werken zijn fors opgezet en niet alleen op papier, ook op doek.

Wel, benadrukt Anna zelf, heeft ze juist door het werken op doek, ontdekt dat ze in de eerste plaats tekenaar is. Ze gebruikt het linnen en katoen anders dan een schilder. Die prepareert het doek en schildert het vol. Laag over laag. Anna tekent op het doek. De nadruk ligt op de lijnen en een groot deel van het doek blijft wit. Een wit wat niet beangstigt of het werk onaf doet lijken. Het wit is functioneel, zoals een gedicht als gedicht gedefinieerd kan worden door het vele wit op de regels. Anna schildert vrouwen, zwanger niet zozeer met kind als wel met nieuw leven, met een nieuwe start. Doch ook vrouwen spelend met een baby of klein kind komen op haar doeken voor. Ze werkt met pastel, met oostindische inkt, met aquarelverf, houtskool en Franse aarde. Het is een zoektocht: wat is mogelijk, waar liggen mijn grenzen. Ze gebruikt zelfs een kroontjespen om met inkt op haar doeken te tekenen. Lukte dat niet op linnen, op katoen lukte het wel. En door fixeeren en vernislagen kun je ook met pastel op linnen werken. Haar vrouwen praten samen, hebben het gezellig, dansen en hebben plezier. Ze staan daarbij stevig met twee benen op de grond

Anna: "Het mag nu gezellig zijn, terwijl ik vroeger dacht dat dat oppervlakkig was." Het mooist vind ik de nummers 16 en 17 (Hartenvrouw en Love me tender).

De schilderijen zijn licht en hebben veel ruimte. De wat kleinere aan de overkant zijn donkerder, missen lucht. Ze is daar ook voorzichtiger te werk gegaan. Daar waar Anna haar zoekende lijnen zelf hun weg. laat zoeken, de vele gezichten verwoorden, de vrouwen laat dansen in vele vormen, is zij het sterkst.

Nel Casimiri